SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 166. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 1, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 1-го ВЕРЕСНЯ 1994. Ч. 166. РІК CI

НОВООБРАНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ ВІДБУВ ПЕРШІ НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Тут у п'ятницю, 5-го серпня, в Головній Канцелярії відбулися перші наради Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу, обраного 33-ою Конвенцією цієї найстаршої і найбільшої української установи на Заході, у травні цього року. Тому відкриваючи ці наради предсідник Уляна Дячук привітала трьох новообраних членів Екзекутиви — директора для Канади д-р Петра Саварина, заступницю Аню Дидик-Петренко і секретаря Марту Лиско.

Крім них в нарадах взяли участь: заступник предсідника д-р Нестор Олесницький і касир Олександер Благітка. Контрольну Комісію репрезентував Василь Пастушок. На порядок нарад склалися звітування та пляни на найближче майбутнє. Звітування, згідно з традицією, започаткував касир О.Благітка.

Звіт О. Благітки

За шість місяців 1994 року майно УНСоюзу зросло на 79,297 дол., до суми 73,670,663 дол. Ріст майна УНСоюзу за шість місяців 1993 року був 2,328.966 дол., в більшості через наплив грошей за нові пенсійні грамоти.

Вклади за пенсійні грамоти виносили 1,084,410 дол. на 1,939.134 дол. менше, ніж рік раніше.

Прихід з членських вкладок за життєве забезпечення зменшився на 176,754 дол.

Прибутки у інвестиціях зменшилися за перші шість місяців на 136,600 дол.

Прихід із Союзівки зменшився на 29,089 дол., видатки також зменшилися на 95,000 дол.

Виплати відділовим організаторам зменшилися на 79,931 дол., з огляду на значно менше проданих пенсійних грамот. Дивіденда членам була виплачена в липні в сумі 864,044 дол. Грошовий зворот членам був виплачений за шість місяців на суму 160,636 дол. Виплат вивинувальних грамот було більше на 134,054 дол., ніж рік раніше.

В загальному, всі видатки УНСоюзу знаходяться в межах затвердженого бюджету.

Корпорація Дому УНСоюзу. За шість місяців 1994 року прихід з чиншів збільшився на 271,417 дол. до суми 1,618,607 дол. Цей 20% зріст у чиншах, у порівнянні з попереднім роком був осягнений завдяки агресивній програмі винаймлення приміщень в1993 році. Сподіємося в другій половині 1994 року отримати ще 1,773,000 дол. чиншів, що дасть разом 3,392,000 дол. за цей рік. В порівнянні з 1993 роком маємо надію, що прихід з чиншів збільшиться на 431,826 дол.

Ми дальше продовжуємо перевидавати боргові зобов'язання на нові з нижчими відсотками. Як відомо, ми почали ще у жовтні 1993 року змінювати вивинувальні боргові зобов'язання на нові, які гарантують 6%, а не 8%, як це було в оригінальних зобов'язаннях. В звітовому часі, від 1 січня до 30-го червня 1994 року, відсотки виплачені власникам боргових зобов'язань були на 52,000 дол. менші, чим рік раніше з огляду на нижчі відсотки нових боргових зобов'язань. Сподіємося, що 1-го жовтня 1994 року дальше продовжиться успішно переміна вивинувальних боргових зобов'язань. Інформую нових членів Екзекутивного Комітету, що не набираємо більше позичок від членів.

Будинок є винаймлений на 91%. Лишається 26,900 квадратових стіп до винаймлення.

Згідно з ухвалою минулої Конвенції УНСОюзу, будемо перевіряти рентабельність нашого будинку.

Звіт М. Лиско

Від часу, коли мене вибрано секретарем УНСоюзу на 33-ій Конвенції до дня, коли я перебрала свої обов'язки, мій попередник Володимир Сохан робив все можливе, щоб передача обов'язків була якнайкраща. Щиро дякую за його чемність та поміч.

З датою 1-го липня я перебрала обов'язки секретаря УНСоюзу. Зразу треба було розв'язати певні проблеми, котрі виринули в цей час. Рекордовий відділ втратив трьох працівників від травня до кінця червня. Довголітній працівник відділу Михайло Юзенів помер в травні. Одна працівниця відійшла від нас на працю до американського підприємства, а моє місце звільнилося, коли я перебрала обов'язки секретаря. Я прийняла одного працівника, а на другі дві позиції наразі не буду нікого затруднювати. Так, як багато американських підприємств, ми стараємося зменшувати персонал і змеханізовувати працю.

Ми теж зазнали втрат в рядах наших секретарів. В червні два довголітні секретарі відійшли у вічність. Померли секретар Відділу 427-го св. п. П. Дяків та секретар в Бервик, Па. 333-го Відділу св. п. В. Боберський. На щастя обидва відділи є заступлені і наші члени не втратили послуг секретаря. Довголітній секретар 39-го Відділу в Сиракюзах Н. Й. відійшов на пенсію та передав свої обов'язки А. Перун, яку він підготував на своє місце. Відділ 211-ий в Статен Айленді, Н. Й., з'єднався з Відділом 130-им. Обов'язки секретаря виконує секретар 133-го Відділу п. Юрків.

В липні я розіслала до всіх секретарів листа. Після довголітньої співпраці з моїм попередником В. Сохановом, секретарів треба було познайомити з деякими функціями та змінами в Рекордовому відділі. Наступний лист буду висилати у вересні. Тепер працюю над змінами деяких листів, котрі виходять з нашої канцелярії до членства. В усіх листах буде заклик до членства розглянути наші нові асекураційні продукти та звертатися до нас чи до секретарів за інформаціями. Також приготовляю зміну аплікацій на всі форми просьб членства: повідомлення про зміну спадкоємця, прізвища, віку, чи прохання про згрошевлення грамоти, чи зміну кляси або суми забезпечення.

Від січня до червня ми здобули 726 нових грамот на загальну суму 6,958,500 дол. Найбільш успішним місяцем організаційної праці був травень. Ми продали 199 нових грамот на суму 916,601 дол. Як звичайно, найбільш популярна кляса забезпечення у відділі дорослих була П-20, бо продано 91 грамот, 65 грамот продано в клясі W забезпечення на ціле життя. В молодечому департаменті перед веде кляса Е-20 — 67 грамот, а слідує термінова кляса Т-23 з 58 грамотами. Внизу подаю короткий перегляд здобутків та втрат за минуле півріччя.

Новообрана Екзекутива УНС під час перших нарад (сидять, зліва): М. Лиско, У. Дячук, А. Дидик-Петренко; (стоять, зліва): О. Благітка, д-р Н. Олесницький і д-р; П. Саварин.

Здобутки

Молодь від	Дорослий	АДД	Загальне число
280	363	83	726

Втрати

Cash Surrender	Endovment Matured	Paid Up	Died
306	432	527	468

Загальне число

	Juvenile	Adult	ADD	Total
1/1/94	17,277	41,237	5,339	63,853
6/30/94	17,247	40,671	5,284	63,202
+ -	-30	-566	-55	-651

(Закінчення на стор. 3)

Письменники б'ють на сполох

Київ (Р. Руденко). — Тут у понеділок, 29-го серпня, група українських письменників підготувала для публікації заяву з приводу проєкту договору між Україною і Росією.

Автори заяви пишуть, що 11—12-го серпня у Києві, під час узгодження проєкту договору про дружбу, співробітництво і партнерство, делегаціям України і Росії „вдалося переключити хід переговорів з позиції позитивного протистояння на позицію конструктивного співробітництва". Письменники вважають, що ця дипломатична фраза маскує істотне послаблення становища української делегації у відстоюванні національних інтересів на користь Росії. Як сказано в заяві, Росія фактично відмовляється „виконувати договір з Україною, підписаний 19-го листопада 1990 року, готує правову базу для агресивних зазіхань і дій проти нашої держави та народу".

За словами авторів документу, російська делегація виправдується тим, що визнання нею непорушности українських кордонів і територіяльної цілісности унеможливить затвердження договору в російській Державній Думі, оскільки більшість її членів висувають територіяльні претенсії до України і загроза російської експансії стане реальною.

Письменники наголошують, що вищі органи державної влади України приховують від свого народу цю небезпеку і дезорієнтують його, а Москва тим часом робить усе, щоб уникнути юридичних зобов'язань щодо недоторканости кордонів України. Упроєкті договору, пишуть автори, Україні нав'язується блькові пакт про таку військову співпрацю, яка фактично скасовує невтральність і позаблоковість, проголошені у декларації про державний суверенітет України 16-го липня 1990 року. Збройні Сили України передбачено включити у великодержавну політику великих конфліктів, розв'язаних Росією. Цій же меті підпорядкована вже узгоджена стаття з проєкту договору про військове співробітництво. Такі ж наміри, на думку письменників, закладені і в статті 18 про безплатне перевезення людей, вантажів, нафти, газу тощо через територію України, де виразно проглядається небажання дотримуватися українського законодавства і міжнародних транзитних правил, і, таким чином, повернути Україні статус підвладної Москві республіки. Водночас Росія відмовляється зрівняти ціни на нафту і газ у себе та в Україні.

Росія також відступає від своїх громадян однакові права з громадянами України, в тому числі і право займати керівні посади, намагаючись забезпечити панівне становище „русскоязычных" осіб. Пропозиції ж української делегації щодо створення умов для відродження винищеної культури і мови українців у Російській Федерації (ст. 10), російська делегація прийняти „не готова". Не зважаючи на заперечення української сторони, до статті 10-ої проєкту все ж включено параграф, яким передбачено право на подвійне громадянство. Українські письменники назвали це „троянським конем", якого втягнули до проєкту договору. Наполягає Росія і на праві доступу до управління українськими енерґетичними, транспортними системами, мережами зв'язку та інформації, космічною промисловістю, економікою і фінансами, прикриваючись „облудними фразами про 'спільний економічний простір', „раціональне використання і розвиток" комплексів та єдиних систем, що вже склалися раніше: А вони склалися, зауважують автори, на користь Росії, що широко відомо всьому світові.

Письменники ще раз наголошують, що Росія не розголошує подробиці проєкту договору, оскільки її так вигідно, а українські керівники теж притаюють цю інформацію. Тому письменники закликають Президента України і Кабінет Міністрів змінити своє ставлення до гласности і демократичних принципів власної діяльности: адже йдеться про долю української держави і договір укладається на 10 років. Ті 80 відсотків тексту проєкту договору, які вже узгідені, не можуть бути справою лише вузького кола експертів, бо народовладдя передбачає широку участь громадян у вирішенні питань суспільного і державного розвитку, пишуть автори заяви.

Наступна зустріч для остаточного узгодження договору запляновано на 12-13-го вересня у Москві, тому, на думку письменників, українська делегація мала б довідатися, що про це думає українська громадськість.

Заяву підписали: Олесь Гончар, Іван Драч, Юрій Мушкетик, Володимир П'янов, Валерій Шевчук, Раїса Іванченко, Олег Чорногуз, Павло Мовчан, Володимир Ковтун, Микола Руденко та інші.

42-ий з'їзд ОДВУ

Лігайтон, Па. — Центральна Управа Організації Державного Відродження України влаштовує 42-ий з'їзд ОДВУ, який проходитиме від 2-го до 4-го вересня ц.р. на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па. Реєстрація делегатів — у п'ятницю, 2-го вересня, від 8-ої до 10-ої год. вечора, та у суботу від 8-ої год. ранку. З'їзд завершиться у неділю, 4-го вересня, відзначенням 50-ої річниці трагічної смерти св. п. О. Ольжича — Олега Кандиби. Промовлятиме голова Проводу Українських Націоналістів Микола Плав'юк і запрошений д-р Микола Жулинський, голова комітету відзначення 50-ліття смерти О. Ольжича в Україні. Додаткові інформації про програму з'їзду можна почерпнути із „Свободи", ч. 163 з 27-го серпня ц.р. У справах, пов'язаних із приміщенням, транспортом та з іншими питаннями слід звертатися до: Ukrainian Homestead, 1230 Beaver Run Drive, Lehighton, PA 18235. Телефон (610) 377-4621.

43-ій ЗДВИГ СУМ

Елленвілл, Н.Й. — Крайова Управа Спілки Української Молоді в Америці влаштовує 43-ій Всеамериканський маніфестаційний здвиг СУМ під кличем „Пізнай себе, пізнаєш світ". Здвиг проходитиме від 3-го до 5-го вересня ц.р. на оселі СУМ в Елленвілл, Н. Й. Програма здвигу опублікована у „Свободі", ч. 163 з 27-го серпня ц.р.

У СВІТІ

В ДЕЛІ, ІНДІЙСЬКІЙ СТОЛИЦІ, почалися індійсько-американські переговори щодо нерозповсюдження зброї масового знищення, в тому числі ядерної. Американську делегацію очолює заступник дорадника державного секретаря Роберт Ейнгорн. Зустріч проходить за закритими дверима, однак журналісти поінформовані з приводу порядку денного. Між іншим, предметом обговорення буде також недавня заява колишнього прем'єр-міністра Пакістану Наваза Шаріфа про те, що його країна вже має атомову бомбу. Як пише делійська газета „Гінду", Вашінґтон пропонує декілька варіянтів унеможливлення гонитви ядерних озброєнь у Південній Азії. Серед цих варіянтів — приєднання Індії до договору про нерозповсюдження ядерної зброї, скликання спеціяльної конференції з участю З'єднаних Стейтів, Китаю, Росії, Індії та Пакістану, або проведення багатосторонніх конференцій, в яких, крім Делі і Пакістану, взяли б участь всі п'ятеро постійних членів Ради безпеки ООН, а також Німеччина і Японія.

В МАЛЯЙЗІЇ, ЯКА ДОТЕПЕР ВВАЖАЛАСЯ країною поміркованих мусулман, з'явилися мусулманські екстремісти. В організацію „Аль-Акрам" („Святиня") входять найрадикальніші фундаменталісти, які готові заради ісламських ідей жертвувати своїм життям, а ще легше позбавляти життя інших людей. „Аль-Акрам" дуже скоро стала впливовою силою в Маляйзії, вона має свої відділи в 15 країнах Близького Сходу і вже відверто погрожує фізично знищувати всіх, хто відмовиться визнати її лідера „месією і охоронцем усіх справжніх мусулман". Уряд Маляйзії заборонив пропагандивну діяльність „Аль-Акрам", однак заборона тільки підлляла оливи в вогонь. Фундаменталісти готові діяти з підпілля, взявши за взірець ісламських терористів в Альжирі.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЛЬВІВ. — Учні із 47-ох львівських шкіл на основі конкурсу дістали право для літнього відпочинку в спеціяльний літній табір, що міститься в Брюховичах поблизу Львова. В цьому таборі діти і 15 викладачів із ЗСА розмовляють тільки англійською мовою. До табору підібрано 140 дітей, а на наступний рік їх число плянується збільшити до 200 школярів. Тут вони удосконалюють свої знання з англійської мови, а 15 найліпших учнів уже дістали запрошення поїхати на навчання до ЗСА.

МИКОЛАЇВ. — У рамках святкування Дня Незалежности України у місті відбулася конференція, присвячена 50-річчю Української Головної Визвольної Ради (УГВР). Її організували обласні організації Української Республіканської Партії, Народного Руху України та Конґресу Українських Націоналістів. Учасники конференції ухвалили резолюцію про необхідність створення обласної „Книги Пам'яті", де було б не лише про бойові перемоги совєтської армії, але і про діяльність Організації Українських Націоналістів (ОУН) на території області.

ЗСА і Китай підписали торговельну угоду

Пекін, Китай. — Міністер торгівлі Китайської Народної Республіки Ву Ю і секретар Департаменту торгівлі ЗСА Роналд Бравн підписали у понеділок, 29-го серпня, широкомаштабну угоду про торгівлю, яка, як вважають, приведе до розширення торгівлі на десятки більйонів долярів у найближчі кілька років і принесе економічні вигоди для кожної сторони.

Підписана угода охоплює 14 різних ділянок — телекомунікацію, авіяцію, автомобільну промисловість, захист довкілля і т.п. Вона передбачає підготову у ЗСА китайських спеціялістів і удосконалення законів про торгівлю в Китаї.

„Це важлива подія на шляху розширення і поліпшення відносин двох країн. Угода буде також сприяти підвищенню життєвого рівня в обох країнах", — сказав на церемонії підписання угоди Р. Бравн.

Секретар Департаменту торгівлі ЗСА прибув у Китай разом з 24 керівниками великих американських компаній. Його, зокрема, супроводжують представники компаній „Крайслер" і „Белл Атлантік". Багато з них ведуть переговори з представниками уряду Китаю про укладення договорів, які іноді оцінюються в більйони долярів.

Представники американських компаній, які приїхали разом з Р. Бравном, нарікали у розмовах з журналістами, що в конкурентній боротьбі за китайський ринок вони перебувають в нерівному становищі з японськими, французькими, німецькими компаніями, бо цим компаніям допомагають їхні уряди. У розмові з журналістами Р. Бравн сказав, що буде просити Конгрес скасувати ряд жорстких умов реґулювання щодо торгівлі з Китаєм. Він сказав, також на пресовій конференції, що ЗСА будуть сприяти вступу Китаю в ГАТТ.

Із Пекіну торговельна делегація ЗСА від'їхала в Шанхай, а потім у Кантон. Завершиться поїздка у Гонг Конгу.

ГАЇТЯНСЬКА ВІЙСЬКОВА ВЛАДА НЕ ПРИЙНЯЛА ПІСЛАНЦЯ ООН

Ню Йорк. — Генеральний секретар ООН Бутрос Бутртос-Ґалі повідомив, що зусилля міжнародної спільноти, спрямовані на мирний перехід влади від військової хунти до цивільного уряду на Гаїті, закінчилися неуспіхом. Керівник хунти генерал Рауль Седрас не має найменшого наміру повернути президентське крісло Жанові-Бертранові Арістідові, три роки тому вигнаному з країни.

З цією заявою Б. Бутрос-Ґалі виступив після того, як з Гаїті повернувся спеціяльний післанець Організації Об'єднаних Націй Ролф Кнутсон. Він мав доручення зустрітися з гаїтянськими військовими керівниками, однак вони відмовилися прийняти його, цим даючи до зрозуміння, що не приймуть жодних умов добровільної капітуляції.

Зустріч Р. Кнутсона з гаїтянськими лідерами була призначена після того, як 31-го липня ООН прийняла резолюцію, яка, серед іншого, схвалювала можливе введення на Гаїті міжнародних збройних сил.

Військовослужбовці в Україні не забезпечені

Київ (УНІР — Р.Р.). — Тут 29-го серпня пресовий центр Генеральної прокуратури України повідомив, що Управління нагляду здійснило перевірку і виявило порушення чинного законодавства щодо забезпечення військовослужбовців. Згідно з законом, держава ґарантує військовослужбовцям матеріяльне та інше забезпечення у розмірах, що стимулюють зацікавленість громадян України у військовій службі, а також ґарантує соціяльний і правовий захист членам родин.

Перевіркою встановлено, що військова торгівля перебуває у надзвичайно важкому стані щодо фінансів та господарювання. Вояки отримують усього 25,200 карбованців, що не відповідає нинішнім економічним можливостям і сприяє зростанню напруги серед військовослужбовців усіх формувань. Генеральна прокуратура поінформувала про це Кабінет Міністрів. На підставі цього, Кабінет Міністрів підготував проєкт указу Президента України про підвищення заробітної платні за військовими званнями військовослужбовцям Збройних Сил України, Прикордонних військ, Національної Ґвардії, Служби Безпеки України, Цивільної оборони, Внутрішньої охорони та конвою. Указ не заторкує вояків тимчасової служби.

Затримано вбивцю

Дніпропетровське. — Тут затримано громадянина Польщі Роберта Кріска, народженого у Варшаві 1964 року. Його підозрівають у здійсненні 17-ох вбивств на замовлення і через те його розшукували правоохоронні органи Польщі, Німеччини і Голляндії.

Затримали його біля церкви, де він хотів звінчатися з українською дівчиною. З'ясувалося, що Кріск мав намір змінити прізвище і зробити плястичну операцію та замінити пашпорт. Досі він користувався трьома прізвищами.

Початок навчання у Школі Українознавства в Ню Йорку

Ню Йорк. — Дирекція Школи Українознавства при ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку повідомляє, що навчання в новому шкільному році 1994/95 розпочинається у суботу, 10-го вересня, Службою Божою в церкві св. Юра, 7-ма вул. Збірка учнів по клясах — о год. 9-ій ранку. Вписи нових учнів від 1-ої до 12-ої кляси, а також до передшкілля відбуватимуться у перші суботи вересня в канцелярії школи (вхід з Т. Шевченко плейс між 6-ою і 7-ою вул.). При школі існує Світлиця, яка діє під зарядом 83-го Відділу СУА.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні:
(202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $55.00, на півроку $32.00, на 3 місяці $17.00. Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Персональні зміни в Україні

З України наспіли вістки про переведені там поважні зміни у державній верхівці. Нічого дивуватися — кожний новий зверхник, у даному випадку Президент України, переводить зміни, щоби мати таких найближчих співробітників, до яких має повне довір'я. Не добре діється, коли такі зміни переводиться за критерієм симпатії-антипатії, а не фаховости і здатности на даний відповідальний пост. Не шукаючи далеко за прикладом — ми тут, в Америці, знаємо, що президент Билл Клінтон призначив на деякі відповідальні становища своїх університетських колеґ — саме з легковаженням критерій фаховости, що погано відбилося при розв'язуванні різних складних проблем закордонної політики. Персональні зміни в Україні є численні і поважні. Переведено зміну міністра закордонних справ, міністра військових справ, міністра культури, міністра освіти та ще деяких інших ресортів. Деякі прізвища новопризначених осіб нам тут, в Америці, невідомі і тому люди збентежені. Але можна здогадатися, що Леонід Кучма — людина поважна і свідома своєї відповідальности, не зробив легкодушних рішень. Кажуть: „Нема незаступних осіб". І так і ні. Кожне діло робить людина, — коли на даний високий пост дістанеться невідповідна людина — потерпить на цьому діло. У відношенні до персональних змін в Україні можемо зайняти єдино належне становище: з терпеливість вичекати на поваління й діла новопризначених достойників, з вірою, що не сталося ніяке нещастя.

Деякі наші земляки збентежені, а то й стривожені, що ніби багато новопризначених осіб мають російські прізвища. Але ж ідеолог українського „органічного націоналізму" звався Дмитро Донцов, колишній міністер військових справ в Україні, який — на жаль — програв вибори до Верховної Ради називався Костянтин Морозов. Одним із найбільших світочів української науки у діяспорі — це проф. Юрій Шерех-Шевельйов, — всі вони мають прізвища російського звучання і таких прикладів можна би навести більше. Водночас — редактором російської чорносотенної газети „Киевлянин" у Києві в 1918 році був журналіст із гарним українським прізвищем — Віталій Шульгин. Головою „Думи" у Петрограді під кінець царату був український перевертень Родзянко, — у польській шляхетській аристократії повно людей з українськими прізвищами, як Вишневецький, Потоцький чи Чарториський. І тепер кажуть, що коли в Україні хтось називається Шевченко або Хмельницький — то обов'язково, в його родоводі не було української крови. Висновок: прізвище не грає ролі у політиці чи науці.

На підхід чимало впливає привичка. Ми вже привикли до прізвищ Зленка, Дзюби, спершу Морозова, згодом Радецького, мусимо щойно привикати до мало або й цілком нам ще невідомих нових прізвищ. Коли 27-го листопада прибуде до Америки Президент Кучма із новопризначеним міністром закордонних справ Генадієм Удовенком — колишнім амбасадором України в Об'єднаних Націях і згодом амбасадором у Польщі, — напевне буде нагода привітати їх в головних осередках української громади і тоді можна буде з „першої руки", безпосередньо від найавторитетніших осіб дістати відповідь на різні запити і сумніви, що їх тепер маємо — без авторитетної відповіди. Час не стоїть на місці люди переводяться, це нормальна, природна річ. Тому нічого хвилюватися, бо не сталося ніяке лихо.

На це є ще один доказ: мовчанка західньої, зокрема американської преси. Вона летить на сенсації, на щось особливе. Теперішні персональні зміни в Україні не є ніякою для них сенсацією і ніякою особливою подією.

Микола Руденко

ТРИ РОКИ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

II

А проте слід віддати належне новому Президентові: сам він, за незначними винятками, прагне послуговуватися українською мовою. Важко це йому дається, але ж тим більше чести неофітові. Та чому ж Президент для тисяч і тисяч своїх підлеглих виборює русифікаторське право? Чи, може, Кучма вирішив вживати українську мову доти, доки не з'явилася нова офіційна?..

Як відомо, Щербицький був запеклим русифікатором України, але й він не спромігся встояти перед шквалом народних протестів — маріонеткова Верховна Рада змушена була прийняти Закон, що проголошував українську мову єдино державною — отже єдино офіційною. Жодна інша мова із тих, що належать етнічним меншинам офіційною проголошена не була. Невдовзі минає п'ятирічний термін, який було запроваджено Законом для повного переходу державних установ та учбових закладів на українську мову. Проте відомо: майже ніхто з чиновників і викладачів не займався вивченням української мови, сподіваючись, що ненависний Закон залишиться пустою формальністю. Але ж Україна здобула незалежність, а це само собою навертає всі державні інституції негайно перейти на мову корінного народу нової держави — народу, який становить поважну більшість. Всі дискусії на цю тему є недоречними — має впроваджуватися в життя загальносвітове право.

І ось маємо гіркий парадокс: Президент незалежної України виявив більше ентузіязму в русифікації українського життя, ніж це було властиве навіть колоніяльній адміністрації. Кажуть, тут він піддався своєму радникові Володимирові Малинковичеві — працівникові російської редакції радіо „Свобода", про шовіністичні нахили якого мені вже доводилося писати. Якщо й надалі Л. Кучма послуговуватиметься такими радниками, розкол України стане неминучим.

Спілка письменників України відразу ж виступила з протестом стосовно згаданої тези в інавґураційній промові нового Президента. Сьогодні таких протестів сотні й тисячі. Так, скажімо, 25-го серпня 1994 року „Літературна Україна" замість передової надрукувала відкритого листа Президентові, підписаного директором Інституту теоретичної фізики Академії Наук України Олексієм Ситенком та його колеґами (всього 18 підписів). У цьому листі вчені докоряють Президентові, що він порушує право українського народу на мовно-культурний суверенітет, хоч насправді мав би виступати ґарантом цього тисячолітнього права. На другій сторінці того ж таки числа „Літературної України" надруковані численні листи читачів, у яких рішуче засуджується намагання Президента проголосити російську мову офіційною мовою України. Читачі стверджують: російська мова є офіційною мовою Росії, а на Україні офіційною мовою має бути українська. Це, на думку читачів, цілком природно й самоочевидно. В передньому слові до публікації „Слово — читачам" редакція повідомляє: „Стільки листів „ЛУ" одержувала хіба що після публікації проєкту Програми Руху". Красномовне свідчення!

Глава адміністрації Президента Д. Табачник назвав критику Л. Кучми стосовно його позиції в мовному питанні „неетичною". Та чи етично поводиться адміністрація Президента стосовно Спілки Письменників? У президії святкових зборів, скликаних Урядом, були представлені найбільш відомі громадські організації, окрім Спілки письменників. Іван Драч, якого ми там бачили, представляв не Спілку, а товариство „Україна". Представляти Спілку письменників було доручено авторові цих рядків. Але в адміністрації Президента моє прізвище викликало невдоволення, його викреслили. Ото ж, як видно по всьому, доведеться мені знову ходити в дисидентах. Ставлюся до цього оптимістично: не звикати!..

Серед інтеліґенції поширюється тривога стосовно договорів з Москвою, котрі в найближчий час мають бути підписані. Дехто знайомий з проєктом цих договорів — кажуть, вони вельми несприятливі для України. Інтеліґенція готується до превентивних заходів, про які читачі невдовзі дізнаються.

А тут іще й стихійне лихо — небачена посуха, яка більше, ніж наполовину знищила врожай у південних областях та на Волині. Ніби й справді природа тримає в одній руці пряник, а в другій батіг: посолодивши наші губи добрим урожаєм минулого року, вона цього року взялася нещадно нас батожити. Якби ж то йшлося лише про те, щоб прогодувати наш народ, то можна було б не бідкатися: у багатьох областях урожай зібрано на рівні середнього, а цього для внутрішніх потреб України цілком вистачить. Та слід пам'ятати, що тонна нафти коштує стільки ж, як і тонна пшениці.

Продовження буде.

Стефан Вельгаш

Купуючи хату в Ню Джерзі

Якби ви знайшли хату, яка вам підходить, насамперед вам треба підписати контракт, який визначає ціну і умови, на яких ви згідні її купити. В Ню Джерзі, як і в більшості стейтів, усі пропозиції мусять бути зроблені на письмі.

Якщо ваша пропозиція запропонована продавцеві, її супроводжується чеком (звичайно, на 1,000 долярів) Цей завдаток може бути поміщений на „довірчий" рахунок адвоката або на рахунок брокера, що торгує нерухомістю. Якщо згоди не досягнено, то гроші треба повернути.

При укладенні контракту, що стосується майна та ваших потреб, як покупця, можуть розглядатися різні умови. Коли досягнуто згоди щодо цих різних умов, ви вже зобов'язані купити хату. Такими умовами можуть бути інспекції термітів, радону, і хати зобов'язання гіпотечної позики, підтвердження адвоката, можливий ремонт і таке подібне.

Більшість людей буде брати гіпотечну позичку для купівлі нового дому. В цьому випадку повинні бути включені умови, що стосуються цієї позички. Треба взяти до уваги суму, термін і позичкову рату гіпотечної позички.

У контракті повинна бути вказана дата його остаточного підписання-закриття („closing"), що, звичайно, записується, як „на чи перед" такою-то певною датою.

Коли всі умови контракту остаточно узгіднені, продавець підпише контракт, а вам треба завірити своїми ініціялами будь-які зміни, за якими досягнено згоду. Звичайно, угода на гіпотечну позичку перепроваджується протягом 10 днів, як і завершуються інспекції і 10 відс. покупної ціни буде поміщено на довірчий рахунок брокера чи адвоката до часу остаточного підписання контракту („closing"). Сума і дата внесення грошей має бути вияснена у вашому контракті.

Коли ваша гіпотечна позичка вже підтверджена, ваш адвокат почне приготовлятися до закриття контракту („closing"). Мають також перепровадити досліджения (пошук) титулу власности і титулу на забезпечення хати. Ці документи мусять бути переписані на ваше ім'я і завершена підготова всіх необхідних для цього паперів. Якщо ви певні в підтвердженні гіпотечної позики і бажаєте, щоб закриття контракту відбулося раніше, то ваш адвокат може почати процедуру ще до підтвердження гіпотечної позички.

Ви і ваш торговий представник скоріше всього перед остаточним закриттям контракту повинні перевірити вашу хату, щоб переконатися, що вона знаходиться в тому самому стані, якою була перед укладенням контракту і що зроблені всі потрібні ремонти, які і перед закриттям контракту ваш адвокат має дати вам розписаний за пунктами список очікуваних витрат, наприклад: розбиття податків на власність оплати адвокатові та інші. Під час закриття контракту ви офіційно отримаєте титул власности і право володіння вашою новою хатою.

Якщо ви думаєте купити нову хату або перефінансувати існуючу гіпотечну позичку, зателефонуйте до Українського Народного Союзу і наш представник порадить, яка фінансова програма найкраще відповідає вашим потребам.

УНС пропонує своїм членам фінансування домів, у яких живе власник, на одну, дві чи три сім'ї по всіх З'єднаних Стейтах Америки та в Канаді. УНСоюзова Програма Першої Гіпотечної Позички спеціяльно створена для задоволення потреб своїх членів і пропонує позичкові рати, що конкурують з переважаючими ратами у вашій місцевості.

УНС також пропонує програму „Jumbo" для надання гіпотечних позичок Українським Церквам та організаціям. Щоб довідатися більше про Програму УНсоюзу для отримання Першої Гіпотечної Позички, перефінансування існуючої позички, а також про те, як стати членом УНСоюзу, просимо телефонувати на число: (201) 451-2200 або 1(800) 253-9862 (поза Ню Джерзі).

Юліян Мовчан

ЩЕ ОДИН ТРАГІЧНИЙ ДОКУМЕНТ ЕПОХИ

Степан Радіон — „Із пожовклих листків в Австралії". Епізоди з автобіографії. В-во „Спадщина". Мельбурн, Австралія, 1992 р.

II

Дуже добре і переконливо подав Степан Радіон свою тугу за рідною батьківщиною. На ст. 67-ій своєї книжки він це передає такими словами:

„Я зупинився біля трамвайної зупинки, задумався і полинув думками додому... Рідне село Сильне... батьки...знайомі...невеличкий садок біля хати...шлях за селом...вулиці...чудові зелені поля і навколо воскресаючий з зимового сну ліс. Зідхнув я від поривів душі на Волинь. Колишня сіроденщина на рідних землях зробилася такою принадною, чудовою, поетичною, що ідеально впорядкований узірцево чистий ґотичний Ганновер зробився мені бридким і осточортілим"...

Я певний, що, можливо, в кожного з нас, хто поза своєю волею опинившись на чужині, скорше або пізніше мимоволі огортають подібного роду думки...

Але все йде — все минає... Втікши з примусових робіт в Німеччині і знову прибувши на рідні землі, Радіон в Холмі включається в Похідні Групи ОУН. В Луцьку вже була встановлена Обласна Управа на чолі з уповноваженим львівського уряду Марченком (це вже було після проголошення акту проголошення відновлення української держави 30-го червня 1941 року). С. Радіона призначають на голову районової управи в Олиці.

Але, видно, цілком зіґнорувавши уряд Ярослава Стецька у Львові, призначений „райхскомісаром" для України" з осідком у Рівному, німецький наставник Ерік Кох, об'їхавши західню Волинь, видно дуже сподобав собі маєток польського магната Радзівіла. Точніше, він вирішив спадщину Радзівіла з околицями перетворити на свою власність. Для цього він постановив ліквідувати села, які прилягали до тих лісових просторів.

Але не треба було довго чекати, щоб переконатися, що німецькі війська прийшли на Україну не з метою визволення України з лабет Москви, а з метою перетворення її в свою колонію. Кращим доказом цього був розстріл у Луцькій тюрмі всіх політичних в'язнів як також дикунське винищування жидів, яке викликало загальне пригноблення українців.

Як звичайно, як пише автор, кожен окупант знайде вислужників поневоленого народу. На таку ганебну службу в Цуманському районі на Волині пішов комендант районної поліції Кішко — поліційний службовець австро-угорської імперії, який приплутався на Волинь за польської окупації. Польські колоністи радо пішли на співпрацю з німецькими нелюдами, щоб як тільки можна, винищувати українське населення. Вони в своєму нічим не оправданому україножерстві почали вислужуватися гітлерівським катам. І тому посипалися на руки Кішка доноси на українських селян, що вони — всі комуністи.

І так Ґаліцький — ґмінний польський службовець за Польщі, зробив список на більше як половину клубочинців поіменно й передав Кішкові, який передав той донос „зодерністові". Ті зразу, як скажені собаки, кинулися на криваве жниво. Під'їхали вантажні авта, оточили село і вночі раненько — десь у половині 1942 року, всіх поданих на списку селян з їхніми родичами — в тому числі особами старого віку та немовлятами, повбивали... Потім, як пише автор, за такими самими списками, гітлерівські бандити розстріляли 30 годин у Цумані, 25 родин у Башликах, 20 — у Сильному (селі, звідки походить С. Радіон), та 40 родин з інших сіл — разом понад 700 осіб.

„Наш Кобринь, — закінчує свої переважно трагічні своїм змістом спогади Степан Радіон, — був останньою латкою України, з якої я з турботами за родину на випадок арешту мене й розстрілу, з болями душі за Батьківщиною, покинув у глибокій задумі й смутку назавжди Україну... Тяжко — дуже тяжко було вступати на шлях невідомої досмертної скитальщини, яка почалася на Водохрища 19-го січня 1944-го року"...

Якщо книжка ще не є в продажу в українських крамницях, то її можна набути, звертаючись на адресу її автора, а саме: Mr. Stepan Radion 8 Eve Court, Springvale North, Vic. 3171 — Avstralia.

Д-р Осип Кравченюк

УКРАЇНЦІ В ШАМОКІНІ

II

25 років праці о. Констанкевича становлять золоту добу в житті українців у Шамокіні і з упадком розтерзаної внутрішніми міжусобицями громади Шенандоа зробили це містечко дійсним центром нашої іміґрації в повітах Нортамберленд і Скуйкіл, якщо не в цілій Америці. Свідомий українець і добрий організатор, о. Констанкевич розбудував існуюче від 1887 року Братство св. Кирила і Методія, відновив оркестру, зміцнив мішаний хор і збільшив книжковий фонд читальні. Одночасно він обслуговував українську парафію у Мавнт Кармелі до 4-го березня 1895 року, коли її почав обслуговувати о. Нестор Дмитрів, відвідував наших поселенців у Піттсбурзі, Баффало, Чикаґо, брав участь у посвяченнях церков у інших місцевостях і був у цьому відношенні послідовником о. І. Волянського. Отець Н. Дмитрів назвав українську громаду в Шамокіні „найбільш свідомою", і це було причиною, чому саме там відбулися 22-го лютого 1894 р. основуючі збори теперішнього Українського Народного Союзу, а 30-го травня того ж року його перша конвенція. Отець Констанкевич був першим секретарем цієї організації, заступником радного (1895), головним радним (1896), а від липня 1896 до квітня 1896 року був з о. Дмитровим співвидавцем „Свободи". На її сторінках він виступав в обороні УНС перед наклепами мадярофільського „Американсько-Русского Вестника" і склав у цій справі пам'ятну заяву, в якій підкреслював, що „...як давніше я працював для Союзу, так працюю тепер і працювати буду, доки сил стане, бо маю сильне переконання, що Союз чекає світла будучність".

З ініціятиви о. Констанкевича в Шамокіні постало 21-го листопада 1896 року літературне і добродійне Товариство ім. Т. Шевченка. Очолюване Михайлом Колодієм, воно мало спочатку 34, а чотири роки пізніше 79 членів, нежонатих осіб і вдівців. Уже в 1898 році Товариство задумувало влаштувати перші вечорниці в честь поета, але обставини не дозволили здійснити цей задум. Це сталося щойно 30-го травня 1900 року і ввійшло в історію як перше пошанування Шевченка на американському континенті.

Важливим досягненням шамокінських українців у 1890 роках була „Руська школа". До неї мусіла ходити кожна українська дитина два-три роки, поки перейшла до американської школи, причому тоді діти продовжували вивчення української мови в суботи. У шкільній залі збудовано сцену, на якій відбувалися взимку багатолюдні театральні вистави — „представлення". Навчання у школі, проби хору й оркестри та підготову вистав вели учителі: Констанція Констанкевич, Володимир Сіменович, Михайло Бачинський, Дмитро Андрейко, а від 1904 року Осип Стеткевич. Не забували шамокінські українці також про свої обов'язки супроти Америки; в 1896 році вони зорганізували Політичний Клюб, який рік пізніше нараховував 200 американських громадян. Вони солідарно виступали під час виборів і цим здобули для себе пошану інших громадян повіту.

В Шамокіні появилася перша українська книжечка для народу „Розмова русина з поляком", сюди навідувався принагідно перший український адвокат, Юліян Чупка, і промовляв на вічах вуглекопів. Тут проводилися за ініціятивою о. Констанкевича збірки фондів на „Руську бурсу" в Новому Санчі та в інших місцевостях Лемківщини, тут вшановано 25-го грудня 1900 року пам'ять Митрополита Йосифа Сембратовича (помер 23-го жовтня 1900 року в Римі), а 30-го травня 1901 року Шамокін був місцем зборів українських священиків для вирішення статусу Української Католицької Церкви в Америці, яка — думали вони — стоїть перед загрозою латинізації чи втрати вірників у користь московського православ'я. Тому на тих зборах вони заснували „Товариство Руських Церковних Громад в Америці й Канаді" та покликали до життя „Духовну Раду", „Головну Раду" та шкільну й видавничо-статистичну комісії. „Духовну Раду" та шкільну й видавничо-статистичну комісії. „Духовну Раду" очолив о. Констанкевич, а її секретарем був о. Степан Макар. Вона вважала себе вирішальним чинником у справах нашої Церкви, назначувала священиків на парафії, містила у львівському „Ділі" заклики до галицьких священиків, щоб еміґрували до Америки, зі застереженням, що кандидати не можуть бути москвофілами, але одночасно, не переставала вимагати, щоб Митрополит, тоді вже Андрей Шептицький, представив у Римі церковні потреби американських українців і настоював на назначенні для них свого єпископа.

Крім згаданих зборів священиків, ще кілька замітніших подій відбулися у Шамокіні в перших роках цього сторіччя. У зв'язку зі страйками вуглекопів о. Констанкевич дав церковну власність на ліцитацію, щоб придбати фонди на допомогу українським робітникам. Це викликало широкий розголос в американській пресі. 25-го жовтня 1904 року першу церкву продано польському незалежному костьолові. Велике ож459влення в українській громаді Шамікіну наступило з приводу 8-ої конвенції Українського Народного Союзу 30-го травня — 2-го червня 1904 року. Ця конвенція була пов'язана з десятиріччям існування УНС і на нього шамокінські українці вислали запрошення в Україну. Коли звідти наспіли численні вітання, „Свобода", 26-го травня 1904 року писала про це з великим вдоволенням, підкреслюючи факт, що співвітчизники на рідних землях цікавляться життям своїх братів і сестер на поселеннях, і вказуючи іміґрантам на потребу працювати для рідного народу.

День 30-го травня 1904 року вписався золотими буквами в аннали життя українців Шамокіну. Саме тоді там відбулися у честь УНС величава парада при участі коло 6,000 людей, посвячення прапорів і святковий концерт. Великий успіх тих імпрез причинився до росту національної свідомости іміґрантів, скріпив їхню віру у власні сили і заохотив їх до дальшої праці для добра своєї народної організації. Зрештою, у цьому відношенні Шамокін дав уже в першому десятиріччі існування УНС свій значний вклад. Місцеве Братство св. Кирила і Методія було першою клітиною Українського Народного Союзу, а в 1896 році там постали ще два його відділи: Братство св. Михаїла й Братство св. Петра і Павла. Для кращої координації праці ці братства виступали від 1901 року під назвою „Місцевий Руський Народний Союз", пізніше як Братство св. Андрея. Цю останню назву це братство зберегло по нинішній день.

Продовження буде.

Новообраний...

(Закінчення зі стор. 1)

Хоч кілька років наша канцелярія користується комп'ютерною системою, ми всеодно працюємо над тим, щоб перейти на новішу систему AC/400. Хочемо ще більше змеханізувати бюрову рутину та внести найновіші практики діловодства в Головній Канцелярії.

З уваги на те, що Головний Уряд і Екзекутива почали свою каденцію 1-го липня ц.р., директор для Канади д-р П. Саварин, заступниця головного предсідника А. Дидик-Петренко не могли ще розгорнути ширшої діяльности.

А. Дидик-Петренко поінформувала, що, як і в попередніх кількох роках, займалася виробленням пляну мистецьких програм літнього сезону на Союзівці. Д-р П. Саварин знайомиться із структурою, діяльністю і плянами УНСоюзу у подробицях та випрацює напрямні, у першій мірі для популяризації УНСоюзу на терені Канади. Д-р Н. Олесницький подав кілька думок про приєднання молодших людей до активу УНСоюзу та про випрацювання кращих відносин поміж професійними продавцями забезпечення і відділовими секретарями. Він висловив застереження щодо звідомлення про 33-тю Конвенцію в „Українському Тижневику", уважаючи, що незадовільно були подані відповіді членів Екзекутиви на критику Контрольної Комісії і деяких делегатів.

Після обідової перерви звітування продовжувала предсідник У. Дячук.

Звіт У. Дячук

Відхід членів колишнього Головного Уряду. Подяка належиться від Екзекутивного Комітету тим всім колишнім довголітнім членам Головного Уряду, які відійшли з керівних органів УНСоюзу і не були вибрані на почесних членів Головного Уряду, хоча вони собі на це заслужили. Вони цілком правильно чуються дуже вражені і розчаровані таким вислідом Конвенції, хоча статут нашої установи не дозволяв на більше число почесних членів, як приписане. Тому ми тут висловлюємо в імені цілого нашого членства та Головного Уряду щиру подяку за віддану, довголітню працю для розбудови і росту УНСоюзу, таким особам: колишня заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен, головний контролер Тарас Шмаґала, головний радний Андрій Джула, головна радна Гелен Олек-Скат, головний радний Володимир Квас.

Я листовно подякувала майже всім. Ми постараємося це направити на черговій Конвенції переведенням зміни у нашому статуті. Але до того часу просимо їх надальше активно працювати для добра УНСоюзу, бо їх довголітній досвід та знання терену, людей і доброзичливе відношення членства до них, нам є дуже потрібне.

Складаю подяку колишньому секретареві, Володимирові Соханові за дуже справну передачу діловодства наступниці Марті Лисько.

Організаційний Відділ	1994	1993
За сім місяців приєднано всіх нових членів	773	784
Річна квота	2,000	2,000
Виконано квоту на	39%	39%
Пересічна сума забезпечення	$10,706	$9,085
Загальна сума забезпечення	$7,847,500	$7,122,787

Окружні змагання — виконання річної квоти

1. Ню Гейвен	82% квоти за	45 членів
2. Філядельфія	55% квоти за	122 членів
3. Нюарк	54% квоти за	46 членів
4. Скрентон	50% квоти за	5 членів

Осяги поодиноких організаторів:

1. В. Пастушок, головний контролер	61 членів	500,000 дол. забезп.
2. М.Пилип'як, Відділ 496	56 членів	315,000дол. забезп.
3. Є. Осціславський, Відділ 234	21 членів	117,000 дол. забезп.
4. О. Гладун, Відділ 277	12 членів	62,000дол. забезп.

5. Й. Чабан, Відділ 242, С. Голяш, Відділ 379, Т. Сливінський, Відділ 59, по 10 членів кожний.

Першуни Канади: Олександра Дольницька, Відділ 434, 9 членів, на 44,000 дол. забезп., Віра Баніт, Відділ 473, 6 членів на 33,000 забезп.

За половину року вислано звідомлення до відділів про стан виконання організаційної праці та подано ці відділи, які зовсім не включилися до організаційної праці і тим самим не допомогли нам у виконанні наміченої організаційної мети. У висліді 7-місячних осягів є включені 87 АДД, 435,000 дол. забезпечення та 58 грамот, Т—23, 450,000 дол. забезпечення. Разом 145 забезпеченевих грамот.

Відділ професійних продавців забезпечення. Канцелярію у Аллентавні, Па., перенесено з початком липня ц.р. до Філядельфії. Про цю зміну повідомлено усіх секретарів в цій Окрузі, голову Округи та членів Головного Уряду. Приміщується вона у житловому будинку Бенсон Менор, 101 Вашінгтон Лейн, кімната ч. 126, а у Дженкінтавні, поблизу Українського Освітньо-Культурного Центру. Приміщення є скромне, на два столи, місячний чинш 217 дол. Продавців з Аллентавну звільнено з праці. Канцелярію обслуговує Джов Бінчак. Він також має нагляд над продавцями у Джерзі Сити і Пармі.

У Пармі маємо двох продавців — Марію Сміт і Річ МекҐю. Труднощі в даній місцевості такі, що у Пармі-Клівленді Союз, як обезпеченева установа, не мав довго ніякого розголосу і не є знаний, чи видний. Він не є частиною зорганізованої громади.

Продавці у Джерзі Сити є ці самі що досі: Даниляк, ЛяДон і Ґрасеффо. Висліди праці професійних продавців — це 83 члени на суму 3,032,500 дол. життєвого забезпечення. Пересічна сума — 36,500 дол. на грамоту.

Канадська Канцелярія УНС у Торонто. Плянувалося відкрити таку канцелярію від 1992 року. Винаймлено приміщення при 1 Eva Rd., Suite 412, Etobicoke, Ont. Тепер умебльовуємо приміщення.

Видавництво УНСоюзу. („Свобода", „Український Тижневик", „Веселка"). Приходи і видатки „Свободи" за перше півріччя ц.р. є у висоті з минулого року. УНСоюз доплатив 520,000 дол. Піднесено оплату за оголошення на 20%. Не було підвишки за оголошення впродовж 10 років. Знесено всі опусти УНСоюзу.

Від 1-го липня піднесено передплату „Свободи", згідно з рішенням Конвенції: для членів 30 дол. річно, для нечленів 55 дол. річно. Підвишка передплат для „Українського Тижневика" також переведена: для членів 20 дол., для нечленів 30 дол. річно. Видруковано в „Свободі" повний кошторис видання.

Переведено редукцію у всіх відділах видавництва. Відійшла на пенсію ред. Любов Коленська. Відходить на пенсію працівник друкарні. Розв'язано експедицію. Їх працю перебрали працівники, які займаються друкуванням газет.

Переведено збірку пропозицій кошторисів друкування наших газет поза нашою друкарнею. Кошториси були у висоті від 215,114 до 378,833 дол. річно. Кошти УНСоюзу є 243,024 річно. По звільненні експедиції, кошти повинні впасти на 40,000 дол., що дасть нам причину задержати друк газет нашими власними машинами.

Закуплено комп'ютерну систему МекІнтош для редакції „Свободи" та складачів „Свободи". Тепер мають переходити вишкіл особи, які будуть їх уживати.

Можлива підвишка поштової оплати. Згідно з повідомленням Поштового уряду внесено до бюджету на 1995 рік підвишку для другої кляси неприбуткових організацій, таких, як УНС, на 16.7 відс., що у випадку УНС означає 97,900 дол. річно.

Канцелярія УНС у Вашінґтоні дістала доручення, щоб якнайскорше почати всі можливі заходи протесту супроти затвердження такої високої підвишки. Вносимо протест до Комісії поштових оплат. Коаліція етнічних груп у Вашінґтоні прилучиться до нашого протесту.

Вашінґтонське Бюро УНС. Вислано до всіх секретарів відділів УНСоюзу двомовний звіт про працю тієї канцелярії. Дискусія на Конвенції виявила, що членство не читає звітів директора бюра і зовсім не знає, яке завдання бюра і як воно його виконує.

Індекс „Свободи". Появилися вже три томи індексу „Свободи", а четвертий є готовий до друку. На жаль директор проєкту Володимир Анастазієвський відійшов на іншу працю. Екзекутива рішила зробити деяку перерву на час підшукання нової особи для очолення цього проєкту. Ми щиро дякуємо В.Анастазієвському, що так вміло попровадив проєкт і добився гарного успіху та виробив схему індексування, що не було легко. Бажаємо йому всього найкращого у його новій праці.

Зменшення коштів. За останні два місяці ми переглядали всі ділянки праці і поробити обмеження у персоналі. Зменшення коштів я почала від мене самої, коли зменшила платню предсідника на 14 відс. Від року не беру жодних дієт за виїзд у терен. Звільнено одного працівника у Фінансовому відділі. Не заступлено працівника в Рекордовому відділі, який помер. Плянується ще інші пересунення.

Почато плянування, щоб здобути більше передплатників „Свободи", „Українського Тижневика", гостей для Союзівки та оголошень у пресі. Завдання це доручено Оксані Тритяк.

Мали ми зустріч з редакторами „Українського Тижневика", управителями Союзівки. Незабаром плянуємо зустріч з редакторами „Свободи".

Вислано листи до відділів і округ в справі включення секретарів до придбання передплатників.

Союзівка. У перших трьох місяцях, з огляду на тяжку зиму, обороти були багато менші, як рік раніше За шість місяців прибутки були менші на 60,000 дол., але і видатки зменшилися на 178,000 дол.

Літні табори відбулися успішно, на що вказує число учасників: тенісовий мав 58 учасників, дитячий мав 34 і 28 учасників в першому й другому тижні, танцювальний — 36 учасників, табори „пташат" (2 тижні); перший тиждень 53 учасників, другий 38, на курси учителів шкіл українознавства зголосилися шість професорів і 15 учасників.

Зимові пошкодження: лід понищив будинки з-зовні і забезпечення покрило направи та малювання, за вимімком „дідактебел".

Під час Дня Батька на Союзівці виступала танцювальна група з Едмонтону „Вогонь". Фреквенція була менша, як в минулих роках. Горяч і родинні свята перешкодили. Наші гості в більшості приїжджають зі стейту Ню Йорк. З'їзд сеньйорів УНС був, як завжди успішний. Я доповідала на бенкеті про 100-ліття і про пляни на майбутнє.

Стипендійна комісія, відбула нараду 24-го червня ц.р. Отримала у Головній Канцелярії 279 аплікацій, з цього 54 не мали вимаганих прилог і Комісія не розглянула їх. Надано 225-ом аплікантам стипендії на суму 98,900 дол., а саме: 1 — 2,500 дол., 16 — 1,000, 10 — 800, 3 — 700, 16 — 600, 34 — 500, 38 — 400, 71 — 300, 36 — 200. Повний звіт був поданий у „Свободі" та „Українському Тижневику" на початку липня ц.р.

Конвенція. Резолюції і і рекомендації були подані до відома членства: у „Свободі", ч. 111, з 14-го червня 1994 року, а в „Українському Тижневику" ч. 23, з 5-го червня 1994 року.

Поправка до резолюцій Фінансової комісії: секретарі Конвенції пропустили, що Фінансова комісія подала пропозицію і Конвенція затвердила, щоб перевірити рентабельність Дому УНСоюзу. Повний протокол включить цю пропозицію.

Відносно 33-ої Конвенції мушу зробити таке ствердження і доповнення:

Наша союзова преса, а маю тут на увазі „Свободу" і „Український Тижневик", присвятила багато уваги перебігові і звідомленню з Конвенції. На жаль, я особисто, як і багато інших членів Головного Уряду, звернула увагу на це, що деяке звідомлення було дуже одностороннє і неповне. Мова тут про працю і критику екзекутивних урядовців під час Конвенції.

На сторінці сьомій „Українського Тижневика", ч. 20, з 15-го травня ц.р., під заголовком „Дискусія звітів" є подана слово в слово критика голови Контрольної Комісії Василя Пастушка, але не було ні одного слова про відповіді екзекутивних урядовців. Я двічі відповідала на всі запити так В. Пастушка, як і делеґатів впродовж двох годин точка за точкою. І не диво, що у чергових статтях інших дописувачів говориться про розтрату мільйонів долярів, що зовсім не відповідає правді і приносить тільки шкоду нашій установі. Всі чули від мене кілька разів, що 3,472,000 дол. є у спеціяльній резерві, яку ми встановили, щоб відзначити у річних замкненнях меншу вартість канадського майна, яке у канадській валюті виносить біля 17міл. дол., що для поліпшень на Союзівці ульоковано в чотирьох роках понад мільйон долярів і піднесено тим самим вартість нашої інвестиції; що в часі чотирьох років доплачено до видання наших публікацій суму понад 4 міл. дол. і дому потрібна підвишка передплат. Це все не є викинені гроші, з них користали члени та тисячі союзової молоді і дорослі, ці всі, які є гістьми Союзівки і читали публікації та отримували щоденник за 6 центів, хоча нас коштувало 40 центів видати „Свободу". Не було подано у звідомленнях, що у відповідях я вказала на те, що всі бюджети річно затверджували члени Фінансової комісії Головного Уряду, до якого всі вісім минулих років належав голова Контрольної Комісії В. Пастушок.

Не буду входити у дальші подробиці моїх відповідей, „Український Тижневик" на мої всі відповіді і відповіді інших членів Головної Екзекутиви подав тільки одним реченням: „Throughout the week they asked questions but seldom seemed satisfied with the answers". А чому ж тоді, коли була незадовільна відповідь на всі закиди, була рекомендація Контрольної Комісії, щоб дати членам Головної Екзекутиви признання за віддану працю і уділити їм абсолюторію?

Я хочу вірити, що таке звідомлення вже більше не повториться і вимагаю, щоб ця частина мого звіту появилася слово в слово у звітах обох газет.

Заплановані Відзначування 100-літнього ювілею УНС на осінь:

Неділя, 11-го вересня, Рочестер, Н. Й. — бенкет, неділя, 25-го вересня, Баффало, Н. Й., неділя, 25-го вересня — бенкет; Янгставн, Огайо, — пікнік, субота , 1-го жовтня, Філядельфія — бенкет; неділя, 2-го жовтня, Сиракюзи — бенкет; неділя, 16-го жовтня, чотири Округи Ню Джерзі — бенкет; субота, 22-го жовтня, Олбані, Н. Й. — бенкет, забава; субота, 22-го жовтня — Аллентавн, — бенкет; субота, 29-го жовтня, Еймбридж, Па. — Відділ 161-ий — бенкет; в листопаді — Клівленд-Парма.

Відбулися відзначення у Монтреалі, Ню Йорку, Гартфорді і Дітройті.

Книжка фактів про УНС. Матеріял відносно відділів і округ набраний і коректа прочитана. Багато округ не дали жодних даних і ред. Любов Часто мусіла виловлювати їх зі сторінок „Свободи" за 50 років, ідучи картка за карткою. Ред. Л. Часто тепер опрацьовує організаційний відділ.

Виставка історії УНСоюзу у світлинах. Вона відбулася через цілий тиждень в УОКЦентрі у Філядельфії. Ми звернулися до наших музеїв, щоб її примістити у себе в означеному часі. Книжка, яка доповнює цю виставку, є в друку.

Історія УНС д-ра Мирона Куропася. Видавництво Торонтонського університету відтягнуло свою згоду її видрукувати. Є нова пропозиція до розгляду від фірми Іст Юропіен Моноґрафс.

Ад гок комісія для Союзівки. Я скликала комісію, завданням якої є перевірити можливості притягнення нових гостей до Союзівки. Очолює її д-р Н. Олесницький, заступник предсідника; члени: Аня Дидик-Петренко, заступниця предсідника; Алік Худолій, радний; Володимир Корчинський, радний; Йосип Лисогір, почесний член Головного Уряду; Володимир Квас, колишній менаджер; Данило Слободян, колишній менаджер; Іван Флис, теперішній менаджер. Засідання відбулося в суботу, 6-го серпня на Союзівці. Пропозиції цієї Ад гок Комісії мають бути передні предсідникові.

Конференція в справі допомоги ЗСА Україні. Заплановано одноденну конференцію на 20-го серпня ц.р. і запрошено до участи представників українських Церков, громадських, харитативних і допомогових організацій. Конференція відбудеться у приміщеннях Головної Канцелярії УНС.

Після звітування Екзекутива, згідно з рекомендацією 33-ої Конвенції, назначила Комісію молоді, завданням якої є спопуляризувати УНСоюз серед молодших поколінь українців в Америці й Канаді. Комісія працюватиме в такому складі: Тарас Шмаґала, мол., Степан Куропась, мол., Нік Дяківський, Володимир Корчинський — всі радні УНСоюзу, Олександер Кіцак, Олександра Мисак, Маріянна Ціздин, Ярема Ракочий, Лариса Гвоздулич, Марія Берґман.

Також встановлено Комітет побудови пам'ятника Патріярхові Мстиславові на Союзівці у складі: контролер Василь Пастушок, голова Комітету та контролер Анатоль Дорошенко, радні Олександер Худолій, Анна Ремик, як і почесний член Головного Уряду отець протопресвітер Степан Біляк і касир УНС Олександер Блаґітка, члени Комітету.

З Фонду Відродження України — УНС рішено виділити 5,000 дол. на видання книжки Євгена Місило директора Українського Архіву у Варшаві про переселення українців з Польщі до СССР в 1944-46 роках. Кілька інших проєктів - просьб, які наспіли до фонду, не вміщуються в його рамки.

Вичерпавши порядок цих перших нарад, предсідник У. Дячук закрила їх у пополудневих годинах.

У пансіоні ім. Івана Франка в Торонто

Недавній Президент України Леонід Кравчук одним з останніх своїх указів, від 12-го липня 1994 року, нагородив доктора Євгенію Пастернак „Почесною Відзнакою Президента України".

Амбасадор України в Канаді Віктор Батюк, у супроводі членів його родини, генерального консула України в Торонто Олександра Соботовича та аташе з питань економіки Саніна, у суботу, 16-го липня, завітав до пансіону імені Івана Франка в Місісаґа, де на нього чекали члени дирекції і мешканці пансіону, добровольці та гості.

Офіційно амбасадора України зустріли і привітали на паркувальній площі: екзекутивний директор доктор Євгенія Пастернак, капелян пансіонів митрофорний протоієрей о. Федір Легенюк та голова дирекції пансіонів імені Івана Франка Ярослав Семотюк, який вів програмою зустрічі.

У головній залі пансіону, високій і просторій палаті, яка нагадує заповідник — у тій залі багато зелені, великих дерев і квітів — амбасадор України вручив пані Пастернак прекрасний букет рож, і з'ясував мету візити важливої української дипломатичної делеґації — вручити докторові Євгенії Пастернак Указ Президента України про нагородження її почесною Відзнакою, де написано: „За багаторічну подвижницьку працю на ниві благодійности й культури постановляю: нагородити Почесною Відзнакою Президента України громадянку Канади, екзекутивного директора пансіонів імені Івана Франка для старших віком людей у місті Торонто, доктора Євгенію Пастернак". Підпис: Президент України Леонід Кравчук. Місто Київ. 12-го липня 1994 року. Число Указу 392/94.

Промовляючи до зібраних, амбасадор України заявив, що якби в Україні було більше таких людей, як доктор Євгенія Пастернак, то український народ завжди жив би в добробуті.

Схвильована лавреатка

(Закінчення на стор. 4)

В. Батюк вручає нагороду Є. Пастернак

ПОВІДОМЛЕННЯ

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ОСЕРЕДКУ СУМ ім. ґен. хор. Т. Чупринки в Ню Йорку

ласкаво повідомляє батьків, що навчання в школі українознавства в новому 1994/1995 шкільному році розпочинається в суботу, 10-го вересня ц. р. в годині 9-ій ранку

СЛУЖБОЮ БОЖОЮ В ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в Ню Йорку.

Після Служби Божої в шкільних приміщеннях розпочнеться початкове навчання за клясами та відбудуться вписи учнів від дошкілля до 12-ої кляси. Кожної суботи від 9 до12 полудне маємо АНГЛОМОВНУ КЛЯСУ.

Просимо всіх учнів прибути у вишивках, не можна приходити в джінсах.

ВІТАЄМО З НОВИМ ШКІЛЬНИМ РОКОМ!

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок 29-го серпня 1994 року несподівано відійшов у Вічність на 79-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

МИРОСЛАВ ПЛОЩАНСЬКИЙ

родом із Гошева, скінчив гімназію в Стрию.

ПАНАХИДА — четвер 1-го вересня о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН в п'ятницю 2-го вересня 1994 р. на Sunset View Cemetery ,El Cerrito, Ca.

Горем прибиті:
дружина — ЛЮСЯ ІЛЕЧКО
донька — ТАМАРА ГОРОДИСЬКА з мужем ДАНИЛОМ
внуки — АННА
— СОФІЯ
сестра — ІРЕНА ОСТРОВСЬКА
та близька і дальша родина в ЗСА, Канаді, і Україні.

Замість квітів просимо складати пожертви на Children of Chornobyl.

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 28-го серпня 1994 року, упокоїлася у Бозі наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА та БАБЦЯ

бл. п.

ВІЛЬМА ФЕДІВ МАЛКОВИЧ

ПАНАХИДА відбудеться у четвер, 1-го вересня 1994 р., о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Union Funeral Home, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, New Jersey. Visiting hours: 2-4 PM and 7-9 PM.

ПОХОРОН відбудеться у п'ятницю, 2-го вересня 1994 р. [illegible]

Горем прибиті:
муж — АВГУСТИН
син — ВАСИЛЬ ФЕДІВ [illegible]
[illegible]
АЛЕКСАНДРОМ та МИХАЙЛОМ
син — АНДРІЙ ФЕДІВ [illegible]
[illegible]
[illegible] — ЮРКО та
— ЄВГЕН МАЛКОВИЧ

[illegible]

Українські театри в клопотах

Київ (Р.Р.). — Тут 18-го серпня виконуючий обов'язки начальника управління театральних мистецтв Василь Неволов повідомив, що гастролі Українського Драматичного Театру ім. І. Франка не відбулися через брак грошей.

Два луганські драматичні театри, російський та український, уже майже місяць успішно гастролюють по російських областях. Львівський Драматичний Театр ім. М. Заньковецької два тижні виступав у Тернополі, показавши 11 вистав за п'єсою Василя Босовича „Ісус, Син Бога Живого", а тепер виступатиме в Івано-Франківському. Водночас Івано-Франківський драматичний театр покаже кілька вистав у Львові. У серпні на закордонні гастролі поїхав Донецький Театр Опери та Балету, який виступить в Італії з операми „Набукко" Верді та „Богема" Пуччіні.

Національна Опера України з Києва виїхала на два місяці до Еспанії.

Восени у київських кінотеатрах демонструватимуться 50 французьких кінофільмів згідно з домовленням між дирекцією міжнародного кінофестивалю „Молодість", генеральним директором фірми „Европа-сінема" та організатором кінофестивалю в Анжері, Франція, Кльодом Ерíком Пуару. Про це повідомив голова департаменту кіно Леонід Череватенко. Він висловив надію, що фестиваль допоможе хоч трохи подолати гегемонію низькоякісної американської кінопродукції на екранах України.

В Одесі у вересні розпочнеться кінофестиваль „Золотий Дюк-94", організований керівництвом області та кінематографістами. Головний продюсер „Золотого Дюка", московський режисер Марк Рубінштейн, сказав, що на фестивалі не буде градації — російське, українське, грузинське кіно.

Головна мета — показати якість кінофільмів, створених на території колишнього СССР у 1993-94 роках та „звернути увагу на вітчизняне кіно". На запитання, чи не криється за словами „вітчизняне кіно" спроба повернутися до совєтського або російського кіно, Рубінштейн відповів, що правильніше буде назвати фестиваль „міжнародним", оскільки в ньому візьмуть участь представники 14-ох країн, в тому числі України і ЗСА. В числі 45 представлених на фестиваль фільмів є два, створені в Київській кіностудії: „Чоловіки легкої поведінки" та „Маленькі історії про кохання". Фестиваль присвячений святкуванню 200-річчя Одеси.

У пансіоні...

(Закінчення зі стор. 3)

Почесної Відзнаки Президента України подякувала В. Батюкові за добру новину і запросила всіх присутніх до окремої залі на спеціяльне прийняття.

Після молитви, що її провели капеляни пансіонів імени Івана Франка митрофорний протоірей о. Федір Легенюк та о. Богдан Остапович, учасники зустрічі, на заклик голови дирекції Ярослава Семотюка, проголосили тости за здоров'я амбасадора України і його дипломатичної делеґації, за здоров'я Леоніда Кравчука, який своїм указом спричинився до цієї зустрічі, та за здоров'я лавреатки доктора Євгенії Пастернак.

Амбасадор України в Канаді Віктор Батюк промовляючи на прийнятті, сказав: „Ми живемо в дуже важливий історичний час, коли в Україні відбувається щось надзвичайне, а саме: програли демократи, але виграла демократія. Деякі сусіди України із заздрістю дивитимуться на цивілізований процес передачі влади в Україні від одного президента до іншого. І ніхто не міг повірити, що Україна веде перед у цьому процесі. Без сумніву — демократія виграла в Україні. А тепер у нас стоїть питання, щоб виграти в економічному пляні. Новообраний президент Леонід Кучма привселюдно взяв на себе обов'язок піднести рівень економічного життя в Україні".

Далі амбасадор зацитував Дмитра Павличка, який після президентських виборів заявив: „Свого часу я підтримував кандидатуру Леоніда Кучми на посаду прем'єр міністра України, а на цих президентських виборах я підтримував Леоніда Кравчука. Тепер я знову підтримую Леоніда Кучму, в ім'я національної єдности, і національного добробуту — при умові, що новообраний президент буде діяти в цьому напрямку".

А коли зайшла мова про кількість комуністів у Верховній раді України нового скликання, Віктор Батюк зацитував президента Литви Вітаутаса Бразавскаса, який, коментуючи комуністичну перемогу на загальних виборах у Литві, сказав, що, на його думку, правдивих комуністів у литовськім парляменті є приблизно відсотків три, а решта — то нормальні люди.

Додамо від себе, що в Україні колись було три мільйони членів Комуністичної партії, а тепер залишився невеликий відсоток, отже, нормальні люди з Комуністичної партії вийшли.

Коротке вітання докторові Євгенії Пастернак склав генеральний консул України в Торонто Олександер Соботович.

Змістовне слово на прийнятті виголосив митрофорний протоірей о. Федір Легенюк. Він, між іншим, звертаючись до екзекутивної директорки, сказав: „Сьогодні до пансіону імені Івана Франка прийшла Україна, в особах двох офіційних представників української держави, які мають доручення передати вам, вельмишановна докторко, рішення президента України про нагороду за вашу працю. Ми є свідками великого акту, який запишеться в історію нашого буття на вільній канадській землі".

Указ про нагородження доктора Євгенії Пастернак Почесною Відзнакою Президента України зробив на неї таке глибоке враження, що, як вона сказала, „це почування тяжко навіть з'ясувати. Любов до батьківщини в мене завжди була міцною. За свою діяльність дотепер я отримала багато нагород, але ця Президентська Відзнака найбільше мене зворушила за все моє життя. Я працювала не для нагород, не для медалей. Тепер я щаслива, що уряд України, в особі Леоніда Кравчука, нагородив мене, про що я ніколи не мріяла. Я виконувала працю, яку вважала своїм обов'язком. А отримавши це відзначення, я почуваюся найщасливішою людиною в світі" — сказала доктор Євгенія Пастернак.

У її арсеналі медалей, відзнак і нагород нараховується півсотні, а крім того, про неї написано в тридцяти англомовних виданнях, таких, як „Хто є хто в Америці?" та інших, що й робить її найбагатшою людиною, не контом в банку, а саме медалями, дипломами, відзнаками, серед яких виділяються: Орден Канади, Шляхетський Орден Австралії, Спілки Письменників Індії, Міжнародної Географічної Асоціації в Кембриджі та інші.

І хоч д-р Є. Пастернак ще не має Нобелівської нагороди (миру), проте маючи згаданий арсенал, вона може позмагатися з яким-будь нобелівським лавреатом за перше місце у світі.

Олександер Харченко

ЖОРСТОКА ПОСУХА НА ПІВДНІ Молдови, ураґан на півночі, а тепер ще й повені привели республіку на межу економічної катастрофи. У висліді злив і сильних вітрів вийшли з берегів ріки, прорвавши греблі і змітаючи на своєму шляху цілі села. Знищено до 3.000 хат, десятки мостів, зруйновано дороги і залізниці. Загинуло 47 осіб. Стихійне лихо заподіяло шкод щонайменше на декілька сотень мільйонів долярів.

НЕ ДЕВ'ЯТЬ, А ТРИ

У заклику УККА і УАК Ради до Української громади в ЗСА, що появився в числі 164 з датою 30-го серпня, вкралася друкарська похибка у даті. Має бути не 1932—33 роках а не 1992—33 роках.

Ред.

ПРИВІТ із РОДИННОЇ ВАТРИ 9

GUNSTOCK, N.H. 1994 р.

✻ ПРАЦЯ ✻

МОЛОДЕ ПОДРУЖЖЯ
з Westport, CT. пошукує молоду жінку (з частинним знанням англійської мови), до опіки двох малих дітей. Платня за домовленням, включно з мешканням і прохарчуванням.
Тел.: (617) 344-7075

✻ РОЗШУКИ ✻

ПОШУКУЮ
брата мого діда, його родину або знайомих: **ПЕТРА ДАНИЛЮКА,** нар. 1920 р. в с. Модринь Ґрубашевського пов., Люблинського воєв., Польщі, був в німецькім полоні, 1945 р. жив у Zilingen/Giessen. Адреса в ЗСА невідома.
Писати до: Україна, 334900 Крим, м. Красноперекопськ, вул. Гоголя 52/68, Данилюк Володимир.

ПОШУКУЮ
дітей моєї тітки: **КАТЕРИНИ ГЛАДИШ** (дів. пр.), із с. Полюхова-Великого, Глинянського р-ну, Львівської обл., нар. у 1938-1939 р.
Адреса в ЗСА: Katarina Browsh 465-46 St., Brooklyn, NY
ПИСАТИ: Україна, 290053 Львів, вул. Вол. Великого 59/33, Щацький Володимир Ю.

ПОШУКУЮ
сім'ю **БАЧИНСЬКИХ**: мою тітку **ТЕТЯНУ** (дів. пр. Гуляницька), нар. 1910-1915 рр.; її чоловіка: **БАЧИНСЬКОГО** нар. 1905-1915 рр.; її сина **ЛЬОЛІКА** нар. 1927-32 рр.; сина **ВОЛОДИМИРА** нар. 1933-1939 рр. (закінчив в ЗСА Acadamy of Arts); 1943 р. їх вивезли до Німеччини.
Писати: Україна, 262001, Житомир, пров. Вацьківський 9/149, Незабитовський Андрій. **Тел: (0412) 36-39-85.**

ПОШУКУЮ
дітей, внуків або родину бабусі, дівоче ім'я і пр. **КОНДРАШОВА ЕВДОКІЯ**, по чоловікові **БАЛДИР'ЄВ**, нар. 1882-3 рр. у хуторі Котельниково, Волгоградська обл., Росія. Адреса в ЗСА невідома.
Писати до: Україна, 332560 Запорізька обл., Веселівський р-н, смт Весела, вул. Калініна 16, Тімошева Раїса.

ПОШУКУЮ
стрийка, дітей або внуків **МИХАЙЛА ВОЙЦЕХОВСЬКОГО,** який виїхав до Америки 1912 р., 1930-го р. спровадив жінку до ЗСА. Остання адреса в Америці: M. Wojcechowski, 139 Chamber St., Boston, MA
Писати до: Україна, 281653 Хмельницька обл., Городоцький р-н, с. Каменка, Войцеховська Адольфіна І.